

Expedient de regulació d'ocupació a l'empresa ESPA 2025

Durant el mes de setembre d'enguany, ESPA 2025, empresa del sector de la fabricació de bombes per a líquids ubicada a Banyoles, va anunciar que la seva situació econòmica era molt greu i que es veia en la necessitat de presentar un expedient de regulació d'ocupació (ERO), d'extinció de 60 contractes, per fer front a aquesta situació.

El dia 18 d'octubre de 2011, el Comitè d'Empresa i la direcció d'ESPA 2025, finalment van signar un acord sobre l'ERO d'extincions presentat per l'empresa, després que fos ratificat per majoria pels treballadors i treballadores en el decurs d'una votació, després d'una assemblea informativa. Aquest és l'inici i el final d'un procés molt llarg, que en moltes ocasions implica hores i hores de dures negociacions per arribar a un acord que satisfaci totes les parts.

Quan es comença un procés d'aquest tipus, el primer interès que es defensa del sindicat és minimitzar l'impacte dels acomiadaments produïts per l'ERO temporal. L'objectiu principal és salvar al màxim els llocs de treball. Un cop s'ha reduït el nombre de persones afectades per l'expedient, el que es busca és reduir al màxim els efectes negatius que l'ERO té sobre la plantilla afectada pels acomiadaments, i a través del Pla d'acompanyament social s'intenten establir mesures per millorar les possibilitats de trobar altres feines a les persones afectades. Les mesures que es proposen en el pla social són: programes de reciclatge i qualificació professional, recol·locacions diferides, mesures d'autoocupació, orientació laboral, etc. Aquest seria el procés de negociació d'un ERO ideal, però malgrat tot moltes vegades entren en joc altres interessos

personals i econòmics que sovint distorsionen el resultat final.

29 dies per any treballat

De totes maneres, i tot i la durada i la intensitat de les negociacions, des del Sindicat d'Indústria de CCOO de Girona es valora positivament l'acord assolit, ja que ha permès millorar les condicions que plantejava inicialment l'empresa. L'acord estableix una indemnització de 29 dies per any, amb un màxim de 16 mensualitats, per a les 60 persones afectades, que se'ls abonarà en el termini de 14 mensualitats.

Tot i aquesta important millora en les indemnitzacions, és difícil eliminar la sensació de frustració sindical que representa no haver pogut reduir el nombre de persones acomiadades. ■ **Josep Serra**

La tardor sindical

La tardor sindical s'ha vist agitada amb la publicació de les dades molt negatives de l'Enquesta de població activa (EPA) i l'atur. Mentrestant, en lloc d'aprofundir en el que ha de prevaldre —les solucions al problema—, es continua apostant per l'austeritat i les retallades. Fins i tot, en la mobilització del passat 6 d'octubre, en ocasió de la Jornada Mundial pel Treball Digne, hem hagut de tornar a sortir al carrer i demanar, més que mai, un treball per a totes les persones aturades, però un treball digne.

La realitat és que, en una situació de crisi, cada vegada més greu, s'està tenint en

compte només la vessant econòmica però no la social, com si l'excessiu endeutament hagués estat culpa de les persones treballadores. Queda molt clar que els reguladors no van fer la seva feina i ara fan la que interessa a les entitats financeres, que és com dir contra les persones treballadores —l'atur creix i no hi posen mesures pal·liatives—, i la política, amb l'excusa de l'austeritat, retalla les prestacions socials d'una manera que posa en risc el coixí de la cohesió social.

Des de CCOO, apostem per un canvi de model productiu i la millora de la protecció social. Per això, cal promoure la innovació i la formació, reforçar la negociació col·lectiva i defensar els serveis socials. ■